

кое-то има корень благодареніе-то, а плодъ спокойствіе-то.

359. Сиромаша, кой-то има конецъ благополученъ, по достопочтенъ бива отъ едного царя, кой-то има злополученъ конецъ.

360. Не трѣба мудрый да испадва въ оный порокъ, заради кой-то мжмри други-те.

361. Благополучіе-то е свѣтско да има ѣкой потребны-те, а не излишны-те.

362. Сообращеніе-то съ чловѣцы-те върля тя въ много лошевины.

363. Умножавася пріятелство-то когда и сообращавать по между си пріатели-те; то това не трѣба да става толкова често.

364. Никой не струва на себе си поѣма обида колко-то оный, кой-то ся поѣва на оногова, що не го почита, и оный, кой-то сохранява едно пріятелство, отъ кое-то има никаква полза.

365. Кой-то мало время не терпя съѣніе труда за да ся образова, остава много время въ темнота-та на невѣжество-то.

366. Чловѣкъ е най благородна-та отъ оны-те твары, и псе-то е най уничижително-животно; но при това трѣба да исповѣдо-е, че едно псе благодарно по достопочтеніе отъ неблагодарнаго чловѣка.